

”Pædofile børnemishandlere. Farvel”; ”Syge perverse stodere”; ”INTET kan retfærdiggøre denne syge praksis ... INTET”; ”skrid ad helvede til I sadister”.

I Ekstrabladet 8. marts advarede jeg om, at et forbud mod rituel drengesmskæring kan medføre, at jøder og muslimer vil udvandre i stor stil. Ovennævnte citater er blot enkelte eksempler på den flodbølge af hate speech mod jøder og muslimer, som min advarsel udløste.

Hadet er desværre langt fra begrænset til Ekstrabladet. Man ser det igen og igen, når rituel drengesmskæring debatteres i dag (se f.eks. exitdk.wordpress.com).

Men det repræsenterer på mange måder noget nyt. For blot få år siden var der kun få, der gav udtryk for det. I dag står de i kø.

Noget er sket. De, der med hvileløs energi kæmper for et forbud, har pisket en stemning op, der medvirker til at lægge jøder og muslimer i Danmark (yderligere) for had. Til at udgrænse og udskamme, stigmatisere og dæmonisere dem.

Uheldigvis profiterer forbudstilhængere ikke blot af det eksisterende fremmedhad i Danmark. De forstærker det også.

Mange forbudstilhængere vil benægte det, for ifølge dem selv har de udelukkende de små børns rettigheder og kropslige integritet for øje. Derfor fralægger de sig ethvert ansvar for det voksende minoritetshad, som omskæringsdebatten fører med sig.

Efter min opfattelse bærer de et stort medansvar for det – også selv om det for en hel dels vedkommende er 100 procent utilsigtet – og det er der flere grunde til. Her blot de vigtigste:

1) Mange forbudstilhængere stempler igen og igen rituel drengesmskæring som lemlæstelse, vold, overgreb og lignende. Det er ikke raketvidenskab at regne ud, at nogen vil opfatte dem, der hævdes at praktisere noget sådant, som brutale børnemishandlere.

Det er præcist det, der er sket.

2) De fleste forbudstilhængere, der hævder at sætte børn over alt, ignorerer totalt de mange børn, der får livslange skader af at have storrygende og alkoholiske forældre. I stedet fordømmer de ensidigt et overgangsritual, der næsten udelukkende praktiseres af et lille antal jøder og muslimer i Danmark.

Denne spektakulære skævhed i kritikken kan naturligvis også bidrage til at lægge to af landets minoriteter (yderligere) for had. Og det er præcist det, der er sket.

3) Forbudskampagnens guru og maskingevær nr. 1 er overlæge Morten Frisch, der opfatter sig selv

som en forfulgt uskyldighed.

På Facebook overfuser han enhver, der ikke støtter et forbud. Han har på forhånd affærdiget dem, der måtte vælge at rejse bort i tilfælde af et forbud, som ”religiøse fanatikere” og ”religiøse mørkemænd og -kvinder” (Facebook 9.3.).

Desuden har han just foretaget et fagligt karaktermord på jødiske og muslimske akademikere, der deltager i omskæringsdebatten (Kristeligt Dagblad 28.6.). Han udpeger med kirurgisk omhu splinten i sine modstanderes øjne, men ignorerer 100 procent sin egen.

En overlægetitel forlener normalt en person med stor autoritet. Også derfor skal man ikke undre sig over, at overlæge Morten Frisch har talrige disciple.

Jeg har selv påpeget, at der er to udsatte størrelser, når man taler om rituel drenges omskæring i Danmark: De små drenge og vores jødiske og muslimske minoriteter.

Indtil nu har forbudstilhængere brugt langt mere energi på at bekæmpe rituel drenges omskæring end på at tage afstand fra den dæmonisering af jøder og muslimer, som deres forbudskampagne i adskillige tilfælde har ført med sig. Ja, mange forbudstilhængere virker totalt ligeglade med det.

På den baggrund har de ingen ret til at undre sig over, at nogen kan blive alvorligt i tvivl om deres mål.